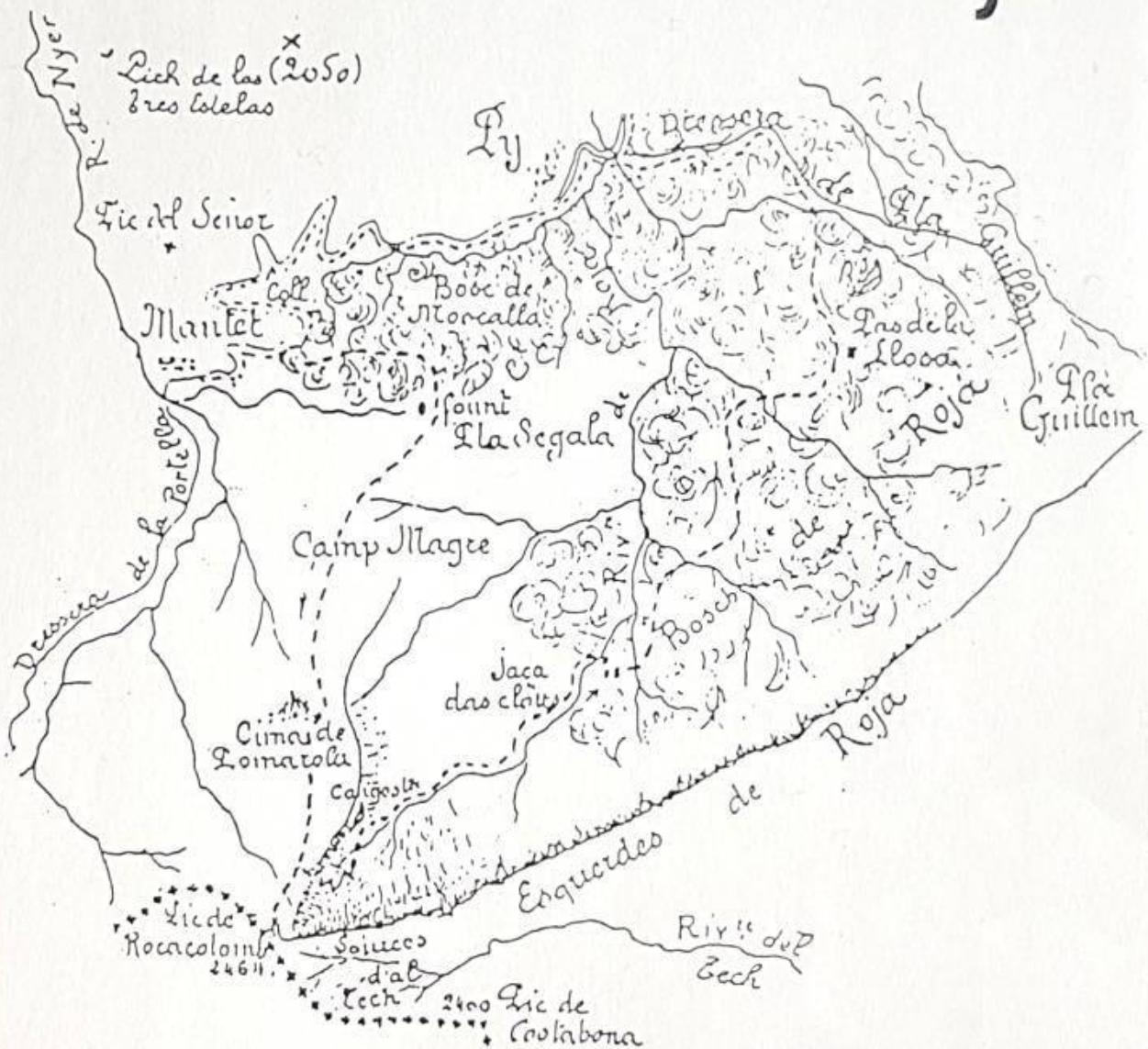

Una excursió a les Esquerdes de Rojà

Traduit d'En Narcisse Foulquier, per En Pere de l'Alsina

Tiré de Montagnes regalades Auy 1919
Revista tradicionalista de l'Escola del Canigo

Una excursió a les Esquerdes de Roja

(ALT CONFLENT)

I. — Sahorra-Py

Al mes de juliol del 1915 me trobava a *Sahorra*, estiuhejant en la familia del meu cosí, *En Joan N...*, restaurador y emprendedor de transports. Feya ja uns quants anys que havíem projectat, ensempte una pujada a *Canigó*; destorbat per varies circumstancies, eix propòsit no havia pas pogut realizarse fins allavores. Lo meu cosí, qui desitjava molt ferme admirar la bella montanya, reprengué, aquell estiu, el progecte tant sovint afalagat¹, donantme l'assegurança de fer tots los possibles pel dur a terme, esta vegada.

Donchs una nit, en havent sopat, instalats a la creuhera² enfront del restaurant, saborejavem una cigarreta y l'ayre, tan fresch com agrados, d'aquella encontrada, en lo periode de les fortes calors, quant en Joan, axecantse tot d'una del seu silló, em digué: « Espera'm un instant; et procuro una sorpresa. » — Als pochs minuts m'arribava, en efecte, seguit per un homenatge d'una cinquantena d'anys, d'alta estatura, d'aspecte revingut, bigoli negre y fornít, l'ull viu, trempat y decidit. El company prengué lloch al cèreol de la creuhera, y 'l meu cosí me 'l presentà sens embuts³. — « Lo meu amich, *En Ramón*, gran caçador d'isarts en nostres muntanyes y caminador infatigable: ab ell, volgut meu, ja pots ben aguantarte, sinò...⁴ ». — Vaig saludar al dit *Ramón*, donantli l'enhoràbona⁵. Entre dos refreschs, als quals lo nou vingut feu gran honor, li vaig exposar el nostre progecte, demanantli lo seu parer⁶ y 'l favor de'ns accompanyar.

Accedi *En Ramón* al meu doble desitg, però, ab sa vén

¹ Caressé; ² Rond-point; ³ Sans embages; sans périphrases; ⁴ Avec lui, mon cher, tu n'as qu'à bien le tenir, sinon: ⁵ Félicitations, compliments; ⁶ Avis, opinion.

clara y convincent « d'escala-cingles » empedréhit¹, tan observador com entenimentat, el caçador d'isarts prossegui: — « Una excursió a Canigó és molt bonica y temptadora de primer antuvi²; no obstant, tineix millor que proposarvos. Véureu³: la pujada al pich, ab sa carretera per cotxes fins al tres quarts del camí, no ofereix pas rès de ben peculiar; és no més al arribar al cimial que 'ls excursionistes poden fruir d'una vista magnifica y dels esplendors del sol exempt; però, per lograrho, un hom té que fer grans preparatius, gastos costosos y, al moment vingut després d'una espèra poch agradosa en mig del fret de la nit, vetaquí la boyra que us embolcalla y ¡zast!... l'excursió ha fracassat⁴. Lo fèt succeix sovint; tots hi són exposats, com també a tants altres per l'estil⁵.

Per tant us proposo d'abandonar aquest progepte en favor d'un ó altre d'abdós següents, los quals ofereixen tots los avantatges d'una pujada a Canigó sens presentarne cap dels seus inconvenients; ademès, ens permetran de pendre nostres fusells y d'utilizarlos sobre uns sitòns⁶ que 'n valen la pena, sens exposarnos a les indiscreccions dels guarda-boschs y altres enfadosos ab kèpis qui roden, en aquesta estació⁷, als entorns del tron del Rey de l'encontrada.

Podriem, si esteu conformes al meu parer, encaminarnos cap a *Py* y 'l coll de Mantel: devallar vers aquest vilatge ahont feríem una parada; pujar a la portella⁸ de Mantel y seguir després lo crestall⁹ de la serralada frontera fins als llachs de Carençà; al retorn, baxeriem a l'hostaleria de l'*Ull de Ter*, en la vessant espanyola, per pernoctarhi¹⁰ y tornar de dret a dret a *Sahorra*.

O be, del coll de Mantel, trencar per l'esquerra, enfilarse al bosch de Moscallò, esmorzar a la Fönl situada al cim del replà, atravessar los vastes espays del Plà Segalà y del Camp Magre, arribar al pich de Roca-Colomí, fer una deturada en aquest punt y 'ns dirigir vers la Jaça dels Clots ahont tranuytariem¹¹. Lo sentdemà continuar per la travessia del gran bosch de

¹ Endureci; ² De prime abord; ³ Voici; ⁴ Echoué, raté; ⁵ Du même genre; ⁶ Buts; ⁷ Saison; ⁸ Brèche, ouverture; ⁹ Crête; ¹⁰ Y passer la nuit; ¹¹ Nous passerions la nuit.

Rojà y retornar a Py després d'haver tancat la gran corba resseguida ». ...

D'exos dos plans, ben establerts y debatuts, triarem lo primer, empèsos que estavem pel desitg ¹ de conèixer los *gorechs y llachs de Carencà* dels quals es parla tant a Rosselló.

Lo méu cosí s'encarregà d'organizar l'excursió.

Los itineraris enclouent, *abdos*², lo vilatge de *Py* en llur traçat, vaig proposar a 'n En Joan de 'l visitar la vella, ja que 'l deviem travessar de nits lo lendemà; el cosí aprovà lo méu desitg y lo lendemà demati, feyem cap³ à *Py* per un temps soberch.

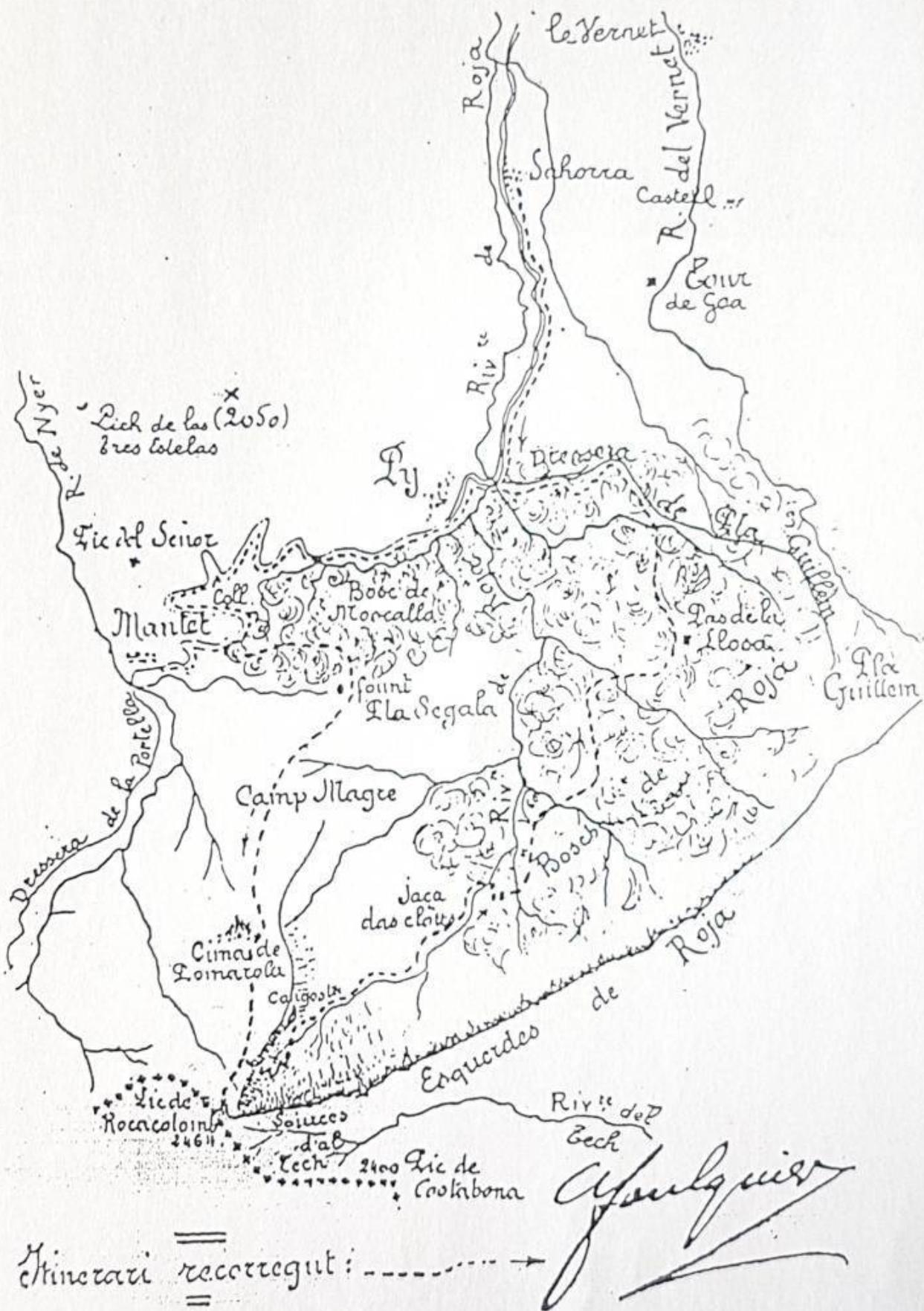
La visita de *Py* m'interessava per un doble motiu; aquest vilatge essent lo bretçol de la familia de ma sogra — ; Déu l'flagi perdonada! — alhora⁴ que la residència assignada al méu sogre — ; al cel sia! — pels seus començós de Receptor en l'administració de duanes. Hi sojornà uns quatre anys y, abans que marxar cap a l'indret ahont el eridava lo seu nou ofici, aquí fou que contractà 'l seu matrimoni.

Sahorra y Py són relligats pel darrer troç del camí vehinal⁵ venint de *Vilafranca del Conflent*: aquest camí segueix lo *riu de Rojà* de cap a cap, emmotllantse⁶ ab totes ses sinuositats. Eix riu, molt bonicoy, brolla⁷ sobre un llit de roques; de natura torrentuosa, té una devallada⁸ ràpit, rompuda per nombrosos gorechs endinsats al peu de saltants⁹ sovint molt enlayrats; ses aygues cristallines dexen veure les truytes escalfantse 'l llom¹⁰ al sol ó llançantse, com sagetes¹¹, al encalç¹² del seu aliment. En certs punts és rublert d'arbredes frondoses y vorejat de fresques prades.

Les dues vessants de la vall són molt espadades¹³; les roques hi emergeixen a tot arréu¹⁴, baix totes les formes, entre maciços¹⁵ d'abedolls¹⁶ y abets. A una gran alçada es dibuxen els contorns dels rèchs¹⁷ excavats en cada pendent.

La vall és molt estreta; lo camí fou obert dins la mateixa roca que 'l desploma¹⁸ a certs indrets; s'enlayra, per graus¹⁹,

¹ Tous les deux; ² Nous nous dirigeons; ³ En même temps que; ⁴ Vicinal; ⁵ Epousant, se mouant avec; ⁶ Coule; ⁷ Pente; ⁸ Chutes d'eau; ⁹ Dos, lombes; ¹⁰ Flèches; ¹¹ Poursuite; ¹² Escarpées; ¹³ De tous côtés; ¹⁴ Massifs; ¹⁵ Bouleaux; ¹⁶ Canaux d'arrosoage; ¹⁷ Sur-lombe; ¹⁸ Degrés.

sins les primeres cases del vilatge ahont arribèm després d'haber travessat el riu sus d'un vell pònt.

Py forma un agregat¹ d'uns 430 habitants; és bastit en anfiteatre sus la vessant de la vall exposada al sol y al redós² dels vents; lo terreny dels entorns (a l'altitud mitjana de 1000^m) és ben conresat; los productes que s'hi cullen: trumfes, fàsols³ y pèsols xichs, són molt apreciats; los frets del hivern hi són menys rigorosos qu'a *Sahorra*, l'altitud de qual poble és inferior de 400^m. Per lo tant los habitants de *Py* tenen la facilitat de's dedicar al conreu de la mel; lo rector del vilatge posseix més de tres cents ruschs⁴. La mel de *Py*, blanca y ben perfumada, té gran nomenada y rivalisa ab la que prové de les còmes⁵ de la *Clapa*, coneguda baix lo nom de *mel de Narbona*.

Lo vilatge és compost de velles cases disseminades sens orde al llarg de petits carrerons tortuosos y mal enllosats. Els habitants, casi tots pagesos, són sexuchs⁶ y, per la major part, poch comunicatius; calçen esclops dèu mesos de l'any.

Vaig demanar a n' En Joan que 'm conduís a la casa payral de ma sogra. Tot sent via em presentà a sos parents y amichs. Per tots ells, pel vells sobretot, era, jo, 'l gendre del Receptor L..., home bò y alegre del qual se servava lo recort lo més grat.

La casa N... és una gran construcció situada a lòra, pro no gayre lluny del poble. Sa planta bassa⁷ és sobrealçada: s'hi puja per una graionada ab relleix menant de dret a dret a la cuyna; aquesta consisteix en una gran sala espayosa y enllosada; al entrarhi, tot seguit us atrau la vista sa gran xemeneya hont, cada any, per la matança del porc, s'hi fa bullir, en la gran caldera⁸ d'aram, a copia de tions y de grans flammarades, tot aquell bé de Déu de menges greixoses y empebrades constituhint, per tota familia pagesa, axicom l'amaniament⁹ del plat de resistència de cada dia, o sia l'ollada, los requisits¹⁰, es a dir les llaminaries dels àpats¹¹ de festes

¹ Agglomération; ² A l'abri; ³ Haricots; ⁴ Ruches; ⁵ Collines, coteaux; ⁶ Lourds; ⁷ Rez de chaussée; ⁸ Chaudron; ⁹ Assaisonement; ¹⁰ Plats empêtrés d'œuvres; ¹¹ Repas.

majors, bodes y convits. A l'entorn de sa llar, bó y resant, contant rondalles, comentant los fets del ve hinat y joguinejant, jayos¹, hereus y quixalla² escaßen sos mèmbris entumits³ pels frets de l'hivern, tan llarch y rigorós en la comareca. Damunt lo fogó⁴ es veu la porta del forn hon se cou lo pà que pasta, cada setmana, la mateixa dona de casa. Uns grans bàguls⁵ y 'l moli per la farina són arrimats al llarch de les parets hont s'ha repenjat, a la bona de Déu, imatges piadoses y vells fusells tot rovellats. Eixa sala és deserla y ningú no respón a la nostra crida.

Durant l'expectació⁶, ma pènxa es transportava a sexanta anys enrera y m'figurava veure mon sogre venint, cada dia, sa tasca administrativa finida, trobar, altre vegada, en eixa gran sala, l'objecte de sos desitjos y tancarhi son cor ab sa joventut.

Mentre seya, jo, aquestes reflexions, en Joan m'explicava, a propòsit de la porta de la casa que haviem trobada oberta, que lo mateix succebia sempre, y a tot arreu⁷, en eixos pobles de montanya. A punta de dia, primavera y estiu, besties y gent decampen per tornar no més a boca de fosch⁸, les portes quedantse esbatanades sens que 'n resulti cap disgust per a ningú.

Traduït d'En N. Foulquier, per En

(Seguirà).

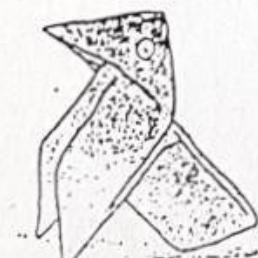
Pere de l'Alma.

¹ Vieillards ; ² Enfants ; ³ Engourdis ; ⁴ Foyer ; ⁵ Bahuts, coffres ;
⁶ L'attente ; ⁷ Partout ; ⁸ A la nuit tombante.

Las dites populars

Mes val bon vent que força de tems.

Lluna tapada,
boira ó ruixada ;
Lluna lluhent,
secada ó vent.

Bou vell, llaura dret.